

говитъ ръководители г. г. Йор. и Георгиевъ и Т. Шишковъ бѣха тъй любезни да дадатъ нужнитъ размѣнения. На централно мѣсто между потребитъ на дѣйстви въ пловдивскѣ е поставенъ и портретъ на Вазова. Отъ оградени музей гостите и доминали се отправиха за Военния Клаубъ, дѣло учеништѣ бѣха устроени Вазова литературно-музикално утро. Появяването на поета се посрѣщаша съ изгорещенъ възгласъ на „стотини души и мадеви. Когато гоститѣ заеха опрѣделенитѣ нѣкъ мѣста, учителтъ К. Грънчаровъ откри утрото съ една великодушна импровизация. Слѣдъ него г. министръ прочете своята рѣчь, изслушана съ големо внимание. Велика похвала на програматъ, съставена исключительно отъ Вазови произведения, бѣха твърди спонтанно изпѣвения. Особено силно впечатлѣние направи композицията на мадека Цанковъ, изпълнена отъ струнитъ ученичката оркестръ. Мадейтъ композиторъ по понощ на юбиляра бѣ извикан на сцената. Но публиката заплака отъ умиление съ гласъ, когато едно дѣте отъ мѣстното сиропиталище издекламира „Покойници“. Поестьтѣ написахъ салона съ думитѣ, отправени къмъ участитѣ се мадекас. Дина, скръбъ, че не мога да цѣлуна нашитѣ чела!

— Въ 1 часа въ салона на хотелъ „6 септември“ бѣше сложена трапеза, на която бѣха поканени около 50 души. По нѣкъ отъ клуба до хотела поестѣ бѣше носенъ на рѣкитъ отъ учеништѣ и плакариятъ отъ насѣбрадитѣ се граждани. Общитѣ се почна сълакъ молитва, прочената отъ архимандритъ Харитонъ. Прѣлъ дигна наздравина прѣседателтъ на триденната комисия г. П. Шивачевъ, на които отговорни прославеништѣ. Слѣдъ това произнесоха къси рѣчи: министрътъ г. С. Омуревски, Ст. Чаландиревъ, Ив. Ст. Визиревъ и П. Ставчевъ. Банкеттъ свърши къмъ 4 часа и гоститѣ на фай-

този се отправиха за обиваня. Тѣмъ бѣ поднесена приготвена за случая павета книга, на която юбиляртъ написа: „Прѣтъ съ неизулавни почти почести—отъ моя миль и скѣлъ Пловдивъ, който ме провиколаси за свой почетенъ гражданинъ, азъ съ възмущение викамъ: да живѣе Пловдивъ! Слава на Пловдивъ! Подъ него министрътъ написа: „Иванъ Вазовъ е гордостъ не само за България, но и за сѣнта. Пловдивъ може да се гордѣе, прочее, съ своя гражданинъ“.

Отъ обиваня гоститѣ отидоха въ дома на фабриканта Митевъ, посрѣщанитѣ отъ цѣлото му семейство, обдадено въ зубани народни носии. Прѣкъ връме на закуската поестѣтъ бѣше извиканъ възъ, дѣто пловдивски гимназистъ му направила второгорна овация.

Вечерта бѣ даденъ банкетъ отъ 150 прибора въ Военния Клаубъ. Присѣтствуваеше цѣлтъ на пловдивската интелигенция. Салонтъ бѣ разкошно декориранъ. Между зеленина бѣха поставени бюститѣ на поета и плакари съ загла-

вѣята на неговитѣ съчинения. Точно въ 9 часа пристѣ Вазевъ съ своитѣ спроводници. Салонтъ грѣмѣа отъ изведено урѣа, а духовитѣ оркестрътъ на 21 полкъ засвири народна химна. Не много слѣдъ това се отвори вратата на салона; гимназистѣ въ хоръ запѣвахъ „Шуни Мадра“. Слѣзи избанониха по овитѣ на всички отъ тази трогателна манифестация.

Вечерта мина извъедно приятно. Прѣлъ ли наздравина прѣседателтъ на българския спортенъ съюзъ, полковникъ Фичевъ. Подиръ него говориха: министрътъ г. Ст. Омуревски, който прочете и списѣкъ на декориранитѣ пловдивци, полковникъ Раскуновъ, архимандритъ Харитонъ, В. Думевъ, Н. Сачевъ, който прочете адресъ отъ общината, г-жа Манолова, които прочете адресъ отъ женитѣ, отецъ Прѣва, полковникъ Мархоловъ, майоръ Даскаловъ и др. Накрай г-лъ Г. Ботунаревъ поднесе на гоститѣ художествено изработени отъ него керамични наѣвѣя. Вечерта продължи до късно слѣдъ полунощ.

На слѣдния денъ сутринта прѣлъ хотова на Моле бѣха чествувани отъ гимназиститѣ и гимназисткитѣ юбилярѣтъ, министрътъ и придружаванитѣ поети. Подиръ гоститѣ бѣха поканени да посѣтъ читалището „Ив. Вазовъ“.

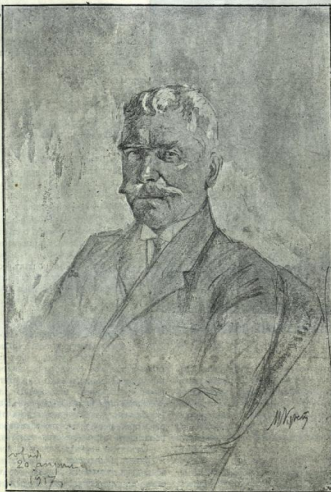
На паметната книга на читалището юбиляртъ написа: „Поставилъ съмъ, че пакъ имамъ приятни случѣй да вѣжда въ читалище на моемо име. Пожелаламъ на това културно учреждение най-добъръ успѣхъ“. А министрътъ: „Напоставилитѣ денъ прѣлъ живота ми е този, въ който България празнува юбилей на народната ни гордостъ—Ив. Вазовъ“.

Импровизирани на юбиляра бѣше скѣлъ тъй тържественно и мило. Всѣмъ бѣраше да види още веднѣжъ мастигна поестъ на България, да се добиже до него, да я цѣлува и да

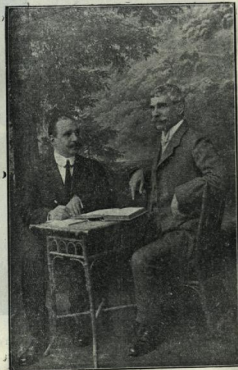
Сърдцето, морето, небето
Три думи, три гатанки тайни,
Моретъ, небето, сърдцето—
Три безъци, три събѣта безъ
крайци!

и. Вазовъ

Автографъ на поета.

Ив. Вазовъ прѣкъ 1917 год.

Ив. Вазовъ съ американски кореспондентъ.

му поднесе букетъ съ поздравения за добъръ нѣкъ и за много, много години.

Празникътъ въ провинцията.

Съ скѣдната тържественостъ е отпразнуванъ денътъ на юбилей и въ провинцията. Отъ съобщенията до министерството, до юбилейнитѣ комитети, отъ стовинчарѣ и провинциаленъ печатъ се вижда, че българското гражданство вѣдомъ се